

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XVI. De Imperatricis similitudine adversus Ioannem: & quomodo
Theophilus ex Aegypto advenerit. Item de Cyrino Chalcedonis Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

A

CAPUT XVI.

De Imperatricis similitate adversus Joannem: & quomodo Theophilus ex Aegypto advenit. Item de Cyrino Chalcedonis Episcopo.

Κεφ. ις'.

Περὶ τῆς εἰς τὴν βασιλίαν ἰωάννου διαφοράς· καὶ ὡς ἦν ἐξ αἰγύπτου θεόφιλος· καὶ ὡς κείναι τὴν χαλκηδόνος ἐπισκόπου.

Ἐπει δὲ ἀπέπλευσεν ἐπιφάνιος, ἐκκλησιαζὼν ἰωάννης κοινὸν καὶ γυωακῶν διεξήλαθε ψόγον· ἀνιγμαλώδως δὲ συγκείμεναι τῶν καὶ τῆς τῆ βασιλείας γαμέλης τὸ β... πληθύνει· ἐδέχετο· οἱ δὲ τῶν ἐπισκόπων δυσμενίας, καὶ αὐτὸν τὸν λόγον ἐκκλαμεάνοις, τῆ βασιλίδι διεκόμισαν· ἡ δὲ, ὡς τῶν ἀνδρῶν τῶν ὑβρεῶν ἀπώδυστος, καὶ θεόφιλον θάψον παρῆναι, καὶ συνόδον ποιεῖν κατήπειγε· σμικρῶς δὲ καὶ συγκλησεκόμιαζε ταῦτα καὶ σεσημασμένος ὁ γαβαλδὸς, ἔπι τῆς παροτρύνσεως ἀπαλλαγῆς λύπης· ἀλλὰ πρότερον ἄτως ὡς ἔτυχεν, ἐπὶ τῶν ἰωάννης παροτρύνσεων τὸν λόγον, ἡ ὡς τινες λέγουσιν, ὑπονοήσας ὡς ἡ βασιλίς ἐπεισεν ἐπιφάνιον ἐπισκοπεῖν αὐτῶν, ἀκριβῶς ὅσα ἔχω λέγειν· ὅσα εἰς μακρὰν δὲ καὶ θεόφιλος παρῆναι εἰς χαλκηδόναν τῶν βιθυνῶν, καὶ ἄλλοι πολλῶν πόλεων ἐπισκόποι· οἱ μὲν, ὑπὸ θεοφίλου παροτρύνσεις· οἱ δὲ, βασιλείας παροτρύνσεις· μέγα κληθέντες· ὡς δὲ ἡ μάστις συνέσταν, ὅσοι τὴν ἐν ἀσία τῶν ἐπισκοπῶν ἀφῆρυντο ὡς ἰωάννης, καὶ ὅσοι ἀλλοθεν ἄλλως αὐτῶν ἀπῆρχθάνοντο· ἡ δὲ καὶ ἐξ αἰγύπτου νῆες εἰς θεόφιλον παρῆναι, εἰς χαλκηδόναν ἀφῆρυντο· συνεληθόντων δὲ πάντων εἰς ταῦτον ἐνθάδε, καὶ βαλδομύρων ὅπως αὐτοῖς καὶ γνώμην παρῆναι ἢ καὶ ἰωάννης ἐπιχειρήσεις, κρυφῶς ὅς ἦν τότε τῶν χαλκηδόνος ἐκκλησίας, καὶ καὶ τὸ συγγρῆς ἰσως θεοφίλου χαριζομένου· ἡ δὲ αἰγύπτου· ὡς ἄλλως διαφορῶν ἰωάννη τυγχάνων, πλείστα αὐτὸν ἐλοιδόρε· ταχέως δὲ τῶν τῶν ὑβρεῶν ἔδοξεν αὐτὸν μετὰ δίκην μαρτυρίας γὰρ ὅτι μεσοποταμίας, συνὼν τοῖς ἐπισκόποις, ὅκων αὐτῶν θάτερον τοῖς ποδοῦν ἐπάτησεν· ὁ δὲ μετὰ τοῖς ἀλλοῖς ἐβδυσεν εἰς κωνσταντινὸν ἐπερωτάσθη, καὶ περὶ ἀναγκάως εἶναι δοκῶν παρῆναι καὶ ἰωάννης ἐπιβλάσ· καὶ ταῦτα δὲ κακῶς

Porro digressio ab urbe Epiphanio, Joannes in Ecclesia verba faciens, communem adversus mulieres vituperationem instituit. Eam populus ita accepit, quasi adversus Imperatoris conjugem figurate composita fuisset. Hi vero qui Episcopo infenserant, orationem ipsam excipientes, ad Imperatricem attulerunt. Illa apud Imperatorem de contumeliâ suâ graviter conquesta, Theophilum urgere cepit, ut quanto citius adveniret, & Synodum congregaret. Annitebatur etiam & negotium promovebat Severianus Gabalensis, nondum prioris offensâ oblitus. Utrum porro Joannes fortuito ad eam orationem provectus sit, an, ut quidam dicunt, eo quod suspicabatur Epiphanium ab Imperatrice impulsum fuisse, ut infidias ipsi strueret, equidem certò affirmare non possum. Haud multo post ipse quoque Theophilus Chalcedonem Bithyniæ advenit, & usâ cum illo complures Episcopi, alii à Theophilo invitati; alii Imperatoris jussu acciti. Verum studiosius quam reliqui convenere, tum in quibus Joannes in Asia Episcopatum ademerat, tum quicumque, alius aliam ob causam, illi infensi erant. Jamque aderant ex Aegypto naves quas Theophilus expectabat, & Chalcedonem appulerant. Cumque universi simul illic convenissent, atque inter se consulta-

Fffff

male haberet, crus ei non semel à Me- A
dicis dissectum est. Superveniens enim
putredo totum corpus depalcebatur:
adeo ut alter quoque pes idem passus sit
ex mutua doloris communicatione. Et
Cyrinus quidem haud multo post in do-
loribus expiravit.

διαλεθείς, πολλάκις ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπε-
πεύθη τὸ σκέλον· ἐπιγενομένη δὲ σπένδα,
τὸ πᾶν ἐπενέμελο σώμα· ὡς καὶ τὸν ἕτερον
πόδα ταυτὸν ὑπομείναι, τῇ μέλαδ' ἰσὶ τῆ
πάθης ἀλλ' ὁ μὲν πολλῶν ὕστερον ἐν ταῖς ἐπι-
ναῖς ἐτελεύτησε τὸν βίον.

CAPUT XVII.

De Synodo à Theophilo facta in Rufinianis,
& de accusationibus adversus Ioannem.
Et quomodo Ioannes vocatus, cum se judi-
cio non susteret, à Theophilo depo-
situs est.

Κεφ. ιζ.

Πεὶ τῆς γενομένης συνόδου παρὰ Θεοφίλου, καὶ τῶν πατρῶν,
ἰωάννου, ἐπιφαναίου· καὶ ἀλεξάνδρου ἰωάννου, καὶ μαρ-
τυροῦ, παρ' αὐτὰ καθήκοντα.

Porro cum Theophilus Constanti-
nopolim trajecisset, nullus ex clerici-
cis urbis regie, obviam ei processit. Jam
enim palam factum fuerat, illum Episco-
po infestum esse. Nauta vero Alexan-
drini, qui tum forte erant Constantino-
poli, tum ex aliis navibus, tum præci-
pue ex frumentariis, in unum collecti,
cum gaudio & faustis acclamationibus
eum exceperunt. At ille Ecclesiam præ-
tergressus, in Imperiale in domum con-
cessit, in qua ipsi diversorum fuerat
preparatum. Porro cum multos esse
animadvertisset, qui Joannem odissent,
& accusare parati essent, preparatis om-
nibus prout ipsi conducere videbatur,
ad Quercum petroxit. Id suburbanum
est Chalcedonis, quod nunc ex Rufini
viri Consularis nomine appellatur: in
quo palatium est, & Ecclesia maxima,
quam Rufinus ipse in honorem Aposto-
lorum Petri ac Pauli construxerat, &
Apostoleum ob id cognominarat. Mo-
nachos quoque juxta eam collocavit,
qui clericorum in ea Ecclesia munus
explerent. Hoc igitur in loco Theophi-
lus unâ cum reliquis Episcopis cum con-
sederet, de libris quidem Origenis nul-
lam amplius mentionem fecit; sed Sce-
tientes monachos ad pœnitentiam invi-
tavit, oblivioni se traditurum præterita,
nec mali quicquam facturum pollicitus.
Cumque fautores Theophili in clama-
rent monachis, ut veniam peterent; &
Synodum pro illis supplicare fingerent:
conturbati monachi, idque sibi facien-
dum esse exsultantes, cõsidentibus tot
Episcopis: id quod solenne est ipsis di-
cere, etiamsi injuria affecti fuerint. Par-
ce scilicet dixerunt. Cum autem Theo-
philus libenter eos in gratiam recepisset,

Περὶ τῆς ἐπιφάνουσι δὲ Θεοφίλου, ἐδούσε τῶν κλη-
ρικῶν ἐκ τῆς πόλεως κληρικῶν ὑπὸ τῆς ἐπι-
σκοπίας· ὅτι ἡ δὲ τῶν ἐπισκόπων δὲ τῆς πό-
λεως τῶν ἀλεξανδρῶν ναυτικῶν, οἵτις ἐν τῇ
ἐκδημιῶν ἐκ τῶν ἄλλων πλοίων, καὶ μα-
λισα τῶν σιτηγῶν, οὐκ ἐσυνελεγεσαν, καὶ προ-
θύμως αὐτὸν διφραμῶν ἐδούσαν· ἀπο-
δραμὼν δὲ τῷ ἐκκλησίαν, εἰς βασιλικὴν
οἰκίαν ἦλθεν, ἐν ἣ καλαμίνου ἀπὸ τῆς ἐπι-
σκοπίας· ἐπεὶ δὲ πολλὰς ἐγνω ἰωάννου ἀπεχθάν-
ουσαι, καὶ καθυγορεῖν ἐτοίμως, προδιαδούσε
ἀλλὰ ἦτορ αὐτῷ καλῶς ἐχθρὸν ἰδοὺς, ἦτορ ἐ-
δούσε· χαλκιδόνου δὲ ἀπεχθάνουσι, ἡσυχασ-
τῶν ὑπατικῶν νῦν ἐπάνουμον, ἐν ἣ βασιλικῆ
ἐστὶ, καὶ μεγάλη ἐκκλησία, ἡ αὐτῶν ἐπι-
σκοπία· ἐπιτιμῆ πέτρα καὶ παύλα τῶν ἀποστο-
λῶν ἐδείματό, καὶ ἀποστολῶν ἐξ αὐτῶν ἀπο-
μασε· πλησίον δὲ μοναχῶν συνώκησαν ἐ-
τῆς ἐκκλησίας τὸν κληρὸν ἐπιήσαν· ὅ-
ταυτα δὲ συνελθῶν Θεοφίλου ἀμα τῶν
ἄλλοις ἐπισκόποις, ἀπὸ μὲν τῶν ἀρχαῶν ἐπι-
σκοπῶν ἐδούσε ἐπεμνημόνουσε τῆς ἰστορίας
τῆς μοναχῶν εἰς μέγιστον ἐλάλει, μὴτε
μνηστικῶν, μὴτε κακῶς ποιῶν ὑποχρῶν-
ουσι· ἐπιβουλήν δὲ αὐτοῖς συγγνωμῶν αὐ-
τῶν τῶν Θεοφίλου σπένδαων, καὶ ἀπεχθ-
ανῶν τῶν αὐτοῦ ἐκείνου ὑπὲρ αὐτῶν
ταραχθέντες οἱ μοναχοί, καὶ τῶν χεῖρα
ποιῶν νομισάντες, πολλῶν ἐπισκόπων ἀπο-
καθημένων· τῶτο δὲ τὸ σύνθημα οὐλοῦσε
γενεῶν ἀδικῶνται, συγχάρησαν ἐφ' αὐτοῖς
Θεοφίλου δὲ ἐτοίμως σπένδαμένη, καὶ τῶν